

BOG JE LJUBEZEN

Znamenje križa

Pesem: Pričeval Ljubezen bom

Sveto pismo: 1 Jn 4,7-21

Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe.

Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas postala popolna. Po tem spoznavamo, da ostajamo v njem in on v nas: dal nam je od svojega Duha. In mi smo ga gledali in pričujemo, da je Oče poslal Sina za odrešenika sveta. Kdor priznava, da je Jezus Božji Sin, ostaja Bog v njem in on v Bogu. Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem. Ljubezen med nami je postala popolna v tem tako, da imamo zaupnost na dan sodbe, kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni.

Mi ljubimo, ker nas je on prvi vzljubil. Če kdo pravi: »Ljubim Boga,« pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, katerega ni videl. In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Razmišljanje:

Gospod, nocoj, ko še odmeva v nas veselje, ki ga je prižgal praznik tvojega vstajenja, se Ti znova zahvaljujemo za mir in radost, ki si nam ju v teh dneh podelil. Naše upanje prehaja v gotovost, da je naše kratko bivanje v zamejenostih tega sveta kakor trepet puščice, ki na loku tvoje ljubezni čaka, da bo izstreljena v večnost. Toda, smo samo ljudje, Gospod! Kljub veselemu oznanilu, ki smo ga prejeli, in kljub dejstvu tvojega vstajenja, so v našem življenju trenutki, ko smo potrti, zbegani, obupani, ko dvomimo in ko se bojimo. In vedno znova moramo na pot skozi noč trpljenja, da v nas dozoreva velikonočno jutro. Zato te zdaj, ko ti naša srca prepevajo zahvalno pesem za neizmerni dar tvoje ljubezni, hkrati upamo prositi:

Kadar bomo, kakor učenci iz strahu pred Judi skušali tudi mi zaradi strahu pred posmehom, zaradi boljšega položaja ali materialnih koristi skriti svoje prepričanje, stopi med nas in nam daj svojega Duha. Daj, da bomo v njegovi luči spoznali in znali ločiti minljivo od neminljivega in bomo veseli ter ponosni izpovedovali, da smo tvoji učenci.

Kadar bomo kot Magdalena ob grobu jokali nad mrtvimi iluzijami in sanjami, na katere smo vezali svoje srce; kadar bomo iskali resnico in srečo na nepravem mestu, pridi in nas pokliči po imenu, Gospod! Naj zazveni tvoj glas z osvobajajočo močjo, da bomo spoznali in razumeli, da mora pšenično zrno umreti, če hoče obroditi sad.

Kadar se bomo, kakor učenci na poti v Emavs, vdali v usodo in zagrenjeni v sebi iskali odgovor na vprašanja; kadar bomo razdvojeni in zgroženi bežali s kraja trpljenja in si skušali umiti roke nad zlom; kadar bo naša pot postala samotna in se nagnila v večer, se nam pridruži, Gospod. Odpri nam oči, da bomo v njeni luči gledali vse dogodke in da bomo videli vsa pozitivna prizadevanja. Lomi z nami kruh svoje ljubezni in moči, da si bomo z ljudmi dobre volje prizadevali za prihod tvoje kraljestva.

Kadar bomo kakor Tomaž dvomili, da moreš znova vstati in živeti med nami, tedaj stopi skozi zaprta vrata človeških src in nam skozi njihovo trpljenje pokaži svoje prebodene roke in stran. Naj se nam odpro oči vere, da bomo lahko vzkliknili: »Moj Gospod in moj Bog!«.

Zdrami in opogumi nas s čudežem vsakdanjega dogodka in nam obudi spomin na vse, zaradi česar smo ti sledili. Daj nam razumeti, da vse prihaja po tvoji roki in da si ti Gospodar nad življenjem in smrtjo. Naj v našem življenju ne bo dni, ko se nam bo zdelo, da si odšel v nebo in nas pustil same. Naj v nas odmeva tvoje zagotovilo: »Jaz sem z vami vse dni do konca, do konca sveta!«

Pesem: Luč

Molitev za dar vere:

Gospod, z vsem srcem te prosim,
da bi bila moja vera celovita in brez pridržkov,
tista, ki jo oznanja in iz roda v rod predaja Cerkev,
da prodira v moje misli,
v moj način presojanja Božje in človeške resničnosti.

Gospod, daj, da bo moja vera svobodna;
da sprejema odpovedovanje in dolžnosti, ki jih nosi s seboj
in da izpove bistvo moje biti:
verujem vate, Gospod.

Gospod, podari mi trdno vero,
svetlobo, ki se v preizkušnjah krepi, pa tudi pomirja in nudi počitek.
Prosim te za veselo vero, ki razveseljuje srce in usmerja v molitev,
ki posvečuje vsak trenutek življenja,
vero, ki popolnoma zaupa tebi in tvoji besedi.

Gospod, daj, da bo moja vera polna dobrih del,
da bo prijateljstvo s teboj sad ljubezni v vsem, kar delam,
v sreči in v trpljenju.
Naj bo moja vera trajno pričevanje tvoje prisotnosti
in stalna hrana za življenje v upanju.

Gospod, daj, da bo moja vera ponižna,
taka, ki ne išče temeljev v človeški modrosti,
ampak v tvoji milosti in lepoti križa,
naslonjena na moč Svetega Duha, ki deluje v tvoji Cerkvi,
ki si ji podaril materinsko priprošnjo Marije, Žene globoke vere.

Pomnoži nam vsem vero ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Skupna molitev:

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu ...

Pesem: Zdaj sem tu moj Bog (Ti najsvetlejša si luč v temi)

Boštjan Jamnik, SDB